

PROSTATOS HIPERPLAZIJOS RYŠYS SU ŠUNS AMŽIUMI IR VEISLE

Nomeda Juodžiukynienė, Albina Aniulienė

Užkrečiamųjų ligų katedra, Lietuvos veterinarijos akademija, Tilžės g. 18, Kaunas;

el. paštas: dekane@lva.lt, patologija2@lva.lt

Santrauka. Tirti 126 1–17 metų šunys. Iš jų 92 buvo grynaveisliai ir 34 mišrūnai. Šunys suskirstyti į tris amžiaus grupes – 1–5, 6–10, 11 metų ir vyresni. Prostatos hiperplazija makroskopiškai diagnozuota 75,4%, o histologinio tyrimo metu – gerokai daugiau – 89,7% šunų. Mišrūnams ir grynaveisliams hiperplazija rasta vienodai dažnai – 73,5% ir 76,1% ($p>0,05$). Padidėjusios prostatos atvejų daugėjo su šuns amžiumi ($p<0,05$). Prostatos masė ir indeksas su šuns amžiumi didėjo ($p<0,05$). Prostatos epitelinės hiperplazijos atvejų su šuns amžiumi mažėjo, bet daugėjo epitelinės cistinės hiperplazijos atvejų ($p<0,05$). Šio dėsningumo nesekėme mišrūnams šunims. Jiems epitelinės hiperplazijos atvejų 6–10 metų amžiaus grupėje buvo mažiausia, o 11 metų ir vyresnių šunų grupėje radome daug atrofijos atvejų. Histologiškai hiperplazija grynaveisliams diagnozuota dažniau nei mišrūnams ($p<0,05$).

Raktažodžiai: šuo, prostatos hiperplazija, hiperplazijos stadijos.